

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Adulteria in indignè communicantibus, item ab Indis & Turcis, quàm seuerè punita? Et, quàm stulti sint adulteriorum dissimulatores?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

judicatis iniquitatem? Seu quare iudicando committitis, iniquitatem, qui officio profitemini æquitatem? & usquequò facitis peccatorum sumitis? & non solum facitis, vt meritò peccatores esse videamini, sed etiam faciem duntaxat, & superficiem, iudicandorum aspicitis, personarum, non iustitiæ acceptores; chlamydes purpureas, torques aureos, & serica pallia, titulumque magni nominis, non autem viscera meritaque causæ interiora attendentes? Punitur rusticus adulter, cur non punitur nobilis eiusdem criminis reus? plebeium in scissili palliastro damnatis; cur conuictum manifestè nobilem absoluitis? quasi idem meliorem causam habeat, qui habet vestem meliorem. Nonne videtis, in multis pagis, altaria verusta, fumosa, nullo nitore culta, in quibus tamen venerabile est Sacramentum, & in eo ipse Christus? At nobilium, iuxtim, sepulchra marmore splendent dealbato & specioso, *qua plena sunt ossibus mortuorum, & omni spurcitia*. Si quis igitur, à Christo atque altari minimè ornato, ad tam splendidum Nobilis sepulchrum se conuerteret, illudque præ Christo veneraretur, nonne demens esset? At hoc faciunt iudices isti, qui pauperis iure neglecto, secundum eum sententiam pronunciant, qui foris amictu splendet, intus scater iniquitate. His rectè ait Seruator: *Nolite iudicare secundum faciem, sed rectum iudicium iudicate*. Idem ius Titio sit, quod Caio. Reus est, qui reum non plectit; aut qui etiam defendit, aut fouet flagitij obuelatione; qua se ipsum contaminat, & reum è diuinæ manus vindicta non liberat; facit ergo ex vno duos nocentes.

XI.
Sigebert. in
Chron. Anno
870.

In cuius rei testimonium, refert Sigebertus, Lotharium Gallorum regem, adulterijs inquinatissimum, à Pontifice Nicolao sæpe serioque, de tam foedo scelere emendando, admonitum, cum pellicem Waldradam à se non expulisset, & facta confessione, animum eam eiiciendi, aut relinquendi non habuisset, itaque temerè atque indignè SS. Eucharistiæ Sacramentum percepisset, in morbum incidisse, atque haud diu postea è vita expulsus esse. Quod Apostolus, suo iam etiam tempore euenisse videns, homines ad accuratum conscientia examen, atque serium emendationis propositum adhortatus est.

his verbis: Itaque, quisunque manducauerit panem hunc, vel biberit calicem Domini indignè: reus erit corporis & sanguinis Domini. Probet autem seipsum homo: & sic de pane illo edat, & de calice bibat. Qui enim manducat & bibit indignè, iudicium sibi manducat & bibit: non diiudicans corpus Domini. Ideo inter vos multi infirmi & imbecillos, & dormiunt multi; non in Domino, sed in Baccho. Neq; verò Lotharius duntaxat adulteriū luit, sed etiam tota illius nobilitas, quæ postquam impuram illius vitam, apud Pontificem Hadrianum, aulicis inuentionibus, mendacijsque politicis excusauit, ausa est, cum rege suo spurcissimo, itidem Christi sacrosanctum corpus, fallaci ore sumere. Eiuscemodi exemplis Deus, magistratum docet, quemadmodum & ipse, in adulteros, debeat animaduertere. Indi certè, in Insula S; Crucis matrimonium tam religiosè obseruant, vt adulteros, cum vxoribus & liberis, omnibusque bonis comburant; cum spurijs, neque edant, neque bibant: vsque adeò etiam in filijs scelera parentum auersantur. Quin ipse Nero, teste Suetonio, non ausus est interesse Eleusinijs sacris, quibus puri debebant interesse. Cur adulteros, non dicam ad mensam Domini, sed vel ad mensam nostram admittamus? Plerumque socij mensæ, etiam sunt socij morum. Nec sine causa iaculum illud vibratur: *Si videbas furem, currebas cum eo, & cum adulteris, portionem tuam ponebas.* Apud Turcos, non plectuntur tantùm adulteria atrocibus supplicijs, sed etiam nefas est, vxores, in publico, aperta facie, conspici, vel colloqui cum viro alieno. Debent quidem abesse à coniugibus diffidentia; debent abesse temerariæ suspiciones; non nocent tamen prudentes cautelæ. Et coniugio indignus est, quisquis sciens nequitias dissimulat vxoris; aut ei, ne aut affines offendat, aut opes illius amittat, indulget, extra limites vaganti, corniger Actæon factus. Quod de M. Antonino Philosopho memorat Iulius Capitolinus his verbis: *Multi arbitrantur, Commodum omnino ex adulterio natum; siquidem Faustina satis constat, apud Caietam, conditiones sibi nauticas & gladiatorias elegisse, de qua quum diceretur Antonino Marco, vt eam repudiaret, si non occideret, dixisse fertur. SI VXOREM DIMITTIMVS, REDDAMVS ET DOTEM. Dus autem quid complectebatur, nisi imperium,*

1. Cor. 11. 27

Georg. Nicol.
in Syllog. Hi-
stor. l. 2. l. 21.
ad Annum
1516.

Psal. 49. 18.

perium, quod ille ab Socero, volente Adriano, adoptatus acceperat? Indigna res est, opes, nobilitatem, aut cognationes feminarum ita in viros dominari. Et tamen dominantur! Apud viros, qui hæc adorant, feminis licet, quidquid libet. Nihil timent, quæ pecuniæ faciunt timendas. Et dudum Satyricus dixit:

Intolerabilius nihil est, quàm femina dives.

XII.
Diodo. lib. 16.

Philippo Macedonum regi Pausanias stipatorum vnus mortem intulit, quòd, cùm de stupro, sibi ab Attalo cognato illius illato, apud eum quereretur, non vindicasset. Quid Deus faciet illis regibus, aut principibus, aut magistratibus, apud quos, in occasionem iustitiæ exercendæ, tot supra adulteriæque, & omnis generis nefaria flagitia accusantur impunè? qui

Baruch. 6. 13.

similes sunt idolis inauratis, seu Deo ficto, qui Deus non est; *sceptrum autem habet, vt homo, ait Baruch, sicut iudex regum, qui in se peccantem non interficit. Habet etiam in manu gladium, & securim; se autem de bello & à latronibus non liberat.*

Isa. 40. 23.

Dum iudici tali idolum, etiam vtique idolo iudicem Propheta voluit comparare. 1. Idolum inane est, & deceptio, non refugium miserorū: punit Deus respublicas, *qui, vt Isaias loquitur, dat secretorum seruitatores, quasi non sint; iudices terra, velut inane fecit.* Ex inani dolio, aut scypho quis bibet? ab inani iudice, quam impetrabis æquitatem? Inani qui nititur arundine, leditur, non fuleitur. Sic qui nititur principe iusticiam negligente.

Isa. 36. 6.

Ecce confidis super baculum arundineum contractum istum, super Ægyptum: cui si innixus fuerit homo, intrabit in manus eius, & perforabit eam: sic Pharaos rex Ægypti omnibus, qui confidunt in eo. 2. Idolum sceptro superbit, sed nulla est in eo potestas: in iudice tali, quasi nulla potestas esset, ita ea non vitur. Mortuum iudicamus hominem, in quo motum nullum videmus: nec iudex est iudex, *qui in se peccatum non interficit;* aut qui gladium portat, & vitæ necisque habet potestatem; neque tamen eam audet vsurpare. Olim Romanis Consulibus fasces virgarum secureque præferebantur; & hodie qui habent *merum imperium,* ijs gladius nudus præportatur, in signum, ad hoc eos esse principes, vt pacem publicam conseruent, & vitæ communis honestatem societatemque tueantur. Qua de causa, vii

Rom. 13. 4.

probos